

Ks. WOJCIECH DANIELSKI

(narod.10.5.1935 – zom.24.12.1985)

Wojciech Danielski ako blízky spolupracovník F. Blachnického a jeho nástupca v službe hlavného moderátora HSŽ a KOČ v Poľsku, bol kňazom, ktorý sa rozdával. On svoj život učinil liturgiou, ktorá bola zmyslom jeho života. Totiž liturgia bola pre neho miestom a nástrojom výchovy nového človeka.

Je dobré, aby sme spoznali tohto kňaza, ktorého nedožité 75. narodeniny a 25. výročie smrti tohto roku si pripomíname.

Tento dobrý duchovný otec mal aj vrúcny vzťah k Slovensku, ktoré veľmi dobre poznal. Vždy keď bol v Krosienku, tak prišiel na hraničnú čiaru a žehnal celej slovenskej krajine.

Wojciech Danielski sa narodil 10. mája 1935 v Milanovku pri Varšave.

Wojciech bol r. 1951 prijatý do kňazského seminára. Rýchlo sa ukázal ako „odborník“ v oblasti liturgie. Na KULE v Lubline študoval liturgické dejiny Cirkvi v stredoveku. **Dňa 29. júna 1958 prijal kňazské svätenie.** Zo začiatku pôsobil vo farskej pastorácii a v duchovnej službe v kláštore sestier nepokalaniek. Študoval liturgické dokumenty nielen z histórie, ale aj z DVK.

Nikdy neprestával byť kňazom ani na chvíľu. Vedel byť srdečný a bezprostredný. Pre mnohých bol spovedníkom a duchovným vodcom. Mal výraznú koncepciu kňazstva vo všeobecnosti i v detailoch. Nevedel sa vmestiť do patriarchálneho modelu kňazstva. Mal zmysel pre službu.

Wojciech Danielski plnil službu národného moderátora hnutia Svetlo-Život a Kruciaty oslobodenia človeka v Poľsku od roku 1982. R. 1984 sa stal národným koordinátorom liturgickej služby. Počas služby národného moderátora boli modlitba a duchovnosť tými činiteľmi, ktoré mali veľmi dobrý vplyv na rozvoj spoločenstva HSŽ a KOČ.

Formáciu v HSŽ a KOČ viedol podľa námetov: Ecclesia mater – Mater Ecclesiae (1982), Nový človek (1983), Nové spoločenstvo (1984), Nová kultúra (1985). Spolu s otcom Blachnickim vytvorili základy Inštitútu pastorálnej a liturgickej teológie pri KUL v Lubline. Obidvoch spájalo dielo pokoncilovej obnovy liturgie, do ktorej boli nadšene zaľúbení a ostatných kňazov do nej zasväcovali.

Službu národného moderátora HSŽ a KOČ plnil do posledných dní svojho života.

V osemdesiatych rokoch 20. stor. duchovne pomáhal kresťanom na Slovensku. Stretával sa s mladými ľuďmi, ktorých pozýval na duchovné cvičenia do Poľska. Mal kontakt aj s čelnými predstaviteľmi tajnej Cirkvi na Slovensku.

Dr. Wojciech Danielski zomrel 24. decembra 1985 vo Varšave. Je pochovaný v hrobke kňazov Varšavskej arcidiecézy. Sám si prijal, aby pohrebné obrady boli v duchu veľkonočnej radosti. Nakoľko bol zapálený pre vec liturgie, žiadal si v testamente, aby čítania a prosby pohrebnej liturgie boli dôkladne pripravené.

Podľa slov Dr. Kopecca bol otec Wojciech: „...apoštolom budovania koinonie Pánových učeníkov, vychovávateľom nového človeka v Kristovi, mystagógom liturgie, majstrom modlitby ako aj služobníkom Krista a bratov.“

Otec Danielski ako **homo paschalis – veľkonočný človek** žil víťazstvo celý svoj život a prejavovalo sa to najmä v slávení liturgie. Pre mnohých ľudí bol veľkým povzbudením v oblasti liturgickej obnovy v pokoncilovom duchu.

F. Blachnicki hovorí o kňazovi Wojciechovi:

„ Kňaz Wojciech žil pre Pána. Preto jeho život bol naplnený vernosťou, zvlášť v liturgickej službe. Celou svojou podstatou sa snažil vstúpiť do obsahu svojej kňazskej služby, snažil sa akoby navonok objaviť skrytý obsah v znakoch, v slovách svätej liturgie. On skutočne žil liturgiou, to znamená, žil Kristom.“

KS. DANIELSKI O SLUŽBE

Podľa o. Danielskeho duchovná formácia kresťanov vyúsťuje do služby Cirkvi a spoločnosti. Diakonia - **služba bez formácie je iba filantropia a iba aktivita**. Formáciu „svetlo“ je potrebné spojiť so službou – „životom“. V KOČ je to veľmi nutné, aby služba ktorú konáme bola podopretá duchovnou formáciou.

Danielski **neutekal od zodpovednosti v službe**. Zvlášť vtedy, keď prijal úlohu národného moderátora HSŽ a KOČ v časoch komunizmu. Jeho kňazstvo bolo obrazom kňazstva Krista-Sluhu. Danielski tvrdí, že povolanie k diakonii sa dotýka celého života pre každého kresťana. Človek vtedy nájde plnosť svojho života, keď sa stane veľkodušne dobrovoľným darom pre iných.

Danielskemu záležalo na tom, aby členovia HSŽ a KOČ a hlavne zodpovední moderátori a animátori **mali zmysel pre službu**. Otec povzbudzuje k službe a vymenováva vlastnosti slúžiaceho: *zodpovednosť, odhodlanie evanjelizovať, vernosť, pokora, obrátenie, pokánie, modlitba, Eucharistia, poslušnosť a jednota*. Kresťan sa má podobat' Kristovi, ktorý vykonal veľkú službu, t.j. obetoval sa na kríži. V spoločnosti, v ktorej žijeme je mnoho porúch a preto je každý kresťan povolaný pracovať v službe medzi deťmi, mládežou, chorými a postihnutými a inými okrajovými skupinami. Títo ľudia *si vyžadujú službu kresťanov*. Zdôrazňuje otec Danielski.

Podľa ks. Wojciecha **diakonia vychádza z viery a zároveň je znakom rastu viery** nielen pre toho, kto slúži, ale aj pre toho, komu sa slúži. Má vychádzať zo srdca, v ktorom je prítomný Ježiš Kristus - pripomína Otec.

KS. DANIELSKI O DIAKONII OSLOBODENIA A NOVEJ KULTÚRE

Danielski spomína okrem iných diakonií aj diakoniou oslobodenia, s ktorou je potrebné vstúpiť do cirkvi a spoločnosti.

Otec Wojciech diakoniou – **službu spája s Kruciатou oslobodenia človeka**. Zvlášť diakoniou oslobodenia, do ktorej má človek vstúpiť celým srdcom. Služba oslobodenia sa prejavuje tak, že človek, ktorý prežil osobnú tragédiu, má skúsenosť hriechu, po duchovnom oslobodení môže pomáhať iným, aby rástli. Sám oslobodený človek je znakom nádeje pre tých, ktorí sú zotročení.

Nový človek, ktorý je zachránený a oslobodený Kristom má prejavovať ovocie Ducha Svätého a tým pomáha ostatným. **KOČ je na to, aby pomáhala iných zachraňovať**. Do nej patria tí, ktorí žijú celý život bez závislostí a tí, ktorí boli oslobodení. Kruciata pomáha, aby kresťan nemal strach, bol solidárny k blížnym a mal zodpovednosť. Je potrebné pomáhať každému, kto je závislý. A to je úloha Kruciaty, ktorá sa nachádza v službe Cirkvi a spoločnosti.

O. Danielski dáva dôraz na to, že **služba oslobodenia je spojená s evanjelizáciou**, pretože Kristus vstupuje do svedomia a iba On môže zmeniť a obnoviť srdce človeka. Tiež je spojená so slobodou, s ktorou sa môžeme postaviť proti všetkému, čo narúša mravný poriadok.

W. Danielski spomína pápeža Jána Pavla II., ktorý často vyzdvihoval hodnoty, s ktorými sa stotožnil. Hovorí o **trojakej zodpovednosti** za 1. *vlastné svedomie*, 2. *za blížneho v jeho potrebách* a 3. *za dedičstvo, ktorým je vlasť*. Tieto hodnoty, či postoje sú súčasťou

novej kultúry. Nový človek je slobodný človek svedomia a spolu s inými novými ľuďmi má miesto v spoločnosti a Cirkvi. Otec Wojciech dáva Novú kultúru do súvislosti s **kultúrou národa** a diakoniou oslobodenia. Slobodný človek v nej koná v súlade so svedomím, nie je človekom masy, chce dať niečo zo seba. O tom je nová kultúra, ktorá môže zachrániť národ.

Danielski hovorí aj o **kultúre smrti**, že je šírená zlým duchom. Kresťania sú vyzvaní, aby boli vnímaví a sa postavili proti kultúre smrti a aby budovali novú kultúru, kultúru života. Človek je povoláný k tomu, aby žil. Nemá si vyberať smrť, ale má vedieť prijať utrpenie a smrť. Kresťan má žiť a umierať pre Pána, čo znamená - patriť celý Kristovi.

V rámci novej kultúry Danielski vedie diskusiu aj o **téme „čistota.“** Túto tému ponúka tým, ktorí sa venujú výchove človeka. **Formovať človeka znamená mať účasť na duchovnom boji o jeho dušu.** Jasným pohľadom sa pozerajme na človeka, muža a ženu. Hovorí: *V mužovi vidíme odlesk Ježiša Krista a v žene vidíme zrkadlo Panny Márie.* Nový človek sa nespráva ako pohan, ale uvedomuje si, že je tajomstvom a darom, a preto má mať nový postoj k svojmu telu. Má si uvedomovať svoju dôstojnosť. Tu nemá miesto beznádej a nezodpovednosť.

Som rád, že ste si vypočuli tento príspevok o otcovi Wojciechovi, ktorý aspoň takto môže byť prezentovaný pred KOČ na Slovensku.

Na záver sa pomodlíme z modlitby kňaza Wojciecha nesúcu názov: *Denné zjednotenie sa kňaza s Kristom-Sluhom:*

„...Prijmi ma dnes celého do služby, aby som dokonalejšie kráčal po твоjich stopách... Zvíťaz vo mne nad mojím egoizmom, ambíciou a samovôľou. Sprevádzaj ma len Tvojou cestou. Nedovoľ mi, aby som strácal čas a silu pre to, čo nie je Tvoja vôľa, podľa ktorej ma vedieš k plnosti spásy a života, ako si viedol celkom Tebe oddanú Pánovu Služobnicu, Máriu, Tvoju Matku... Nedovoľ, aby som utekal od ľudí, ktorí ma potrebujú... Pomôž mi, aby som im slúžil s veľkodušnou oddanosťou...“ amen

LITERATURA:

BLACHNICKI, F.: Wojciechu, Bracie drogi a Slugo wierny. In: *Człowiek paschalny*. Carlsberg: Swiatlo-Zycie, 1986.

COCYK, M.: *Tyle spraw zaledwie rozpozczalem*. Krakow: Swiatlo-Zycie, 2002.

DANIELSKI, W.: *Bibliografia*. Lublin: Swiatlo-Zycie, 1995.

DANIELSKI, W.: *Nie ustepowac w stawaniu wymagan*.

DANIELSKI, W.: *Nie zyjemy dla siebie*. Katowice: Swiatlo-Zycie, 2000.

DANIELSKI, W.: *O Ruchu Swiatlo-Zycie*.

DANIELSKI, W.: *Osoba i wspolnota w formacji Ruchu Swiatlo-Zycie*.

DANIELSKI, W.: *Pana mojego spotykam w slowie i w sakramencie*. Krakow: S-Z.2005.

DANIELSKI, W.: Vybraté z modlitby *Denné zjednotenie sa kňaza s Kristom-Sluhom*. *Człowiek paschalny*. Carlsberg: Swiatlo-Zycie, 1986.

DANIELSKI, W.: *W nowym czlowieku*

DANIELSKI, W.: *W nowiej wspolnocie*

DEBOWSKI, B.: Poeta zycia. In: *Oaza*. 20 (1996) 1-2.

DOKUMENTÁCIA POHREBNÝCH OBRADOV VOJTECHA DANIELSKÉHO, Swiatlo-Zycie, 1986.

HRTÁNKOVÁ, V.: Ojciec. In: *Oaza* 20 (1996) 1-2.

KOPEC, J.: Homilia podczas Eucharystii pozegnania. In: *Człowiek paschalny*. Carlsberg: S-Z, 1986.

KOPEC, J.: *Ks. Wojciech Danielski - charyzmatyk Kościoła posoborowego*. Lublin: Światło-Zycie, 1996.

WILCZYŃSKA, G.: *Życie uczynił liturgiou*. Lublin: S-Z, 1995.